

Kazım Güleçyüz - Yeni Asya

Müsteahcenlik ve tesettür

Derin mahfil ve kulislere yakınlığıyla bilinen bir yazar, mâlûm rejim kaygılarına ilişkin olarak kendi açısından tesbit ettiğı umut işaretlerinden birini, geçtiğimiz hafta kutlanan 19 Mayıs törenlerinde bulmuş.

Gazetelerde kız-erkek öğrencileri dans ederken gösteren ve “Gençler dans etti, Atatürk izledi” resimaltıyla sunulan fotoğrafları “toplum uyanışının göstergeleri” olarak niteleyen yazar, “Eğitim kurumları çemberlerini kırıyor” hükmüne varıyor (M. Ali Kışlalı, Radikal, 22.5.09).

Yazarın övdüğü “çağdaş giysi”lerin, “müsteahcenlik”ten başka bir kelimeyle tanımlanması mümkün değil. Ankara, İstanbul, İzmir gibi gözlerin hep üzerlerinde olduğu büyük şehirlerde bile böylesi “kıyafet”ler yıllardır terk edildi.

Ama söz konusu görüntülerin çekildiğı Manisa, iki yıldan beri bu haberlerle gündemde.

Derin yazar, Manisa törenlerini sanki ilkmiş gibi yazıyor, ama geçen yıl da törenler aynı kıyafetlerle yapılmış; Arınç’ın, milletvekillerinin ve eski belediye başkanının tepkisini çekmişti.

Törenin ardından Ankara’ya gidip Arınç ve diğer vekillerle görüşen başkan şöyle demişti:

“Ankara ziyaretimizde bayan öğrencilerin kıyafetlerinin huzursuzluğa sebep olduğunu gördük. Böyle kıyafetlerin uygun olmadığı söylendi. Bu konuda programı yapan Millî Eğitim Müdürlüğümüzle görüştük. Önümüzdeki yıl kutlamalarda bu tatsızlığın yaşanmayacağını sanıyoruz.”

Aradan bir yıl geçti. Belediye başkanı da, millî eğitim bakanı da değişti; ama kıyafetler değişmedi ve bu giysilerle yapılan gösteriler, yeni seçilen MHP’li başkan tarafından coşkuyla alkışlandı.

Geçen defa “eski TBMM Başkanı ve sade milletvekili” iken bu yıl Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı ünvanına sahip olan Arınç ise aynı konuda sessiz kalmayı tercih edip renk vermedi.

Buna karşılık yine Arınç, seçim bölgesindeki “çağdaş” 19 Mayıs kıyafetlerinden farksız bir kılıkla Eurovizyon yarışmasına katılan şarkıcıyı kutladı. Eurovizyon organizasyonunun, kendisine bağlı kurumlardan biri olan TRT’nin marifetiyle gerçekleşmesi mi, onu bu tebrike mecbur etti?

Böylece, “Din adına siyaset hataymış” deyip, “dindarların da siyasette başarılı olabileceğini ispatlama” iddiasıyla yola devam eden Arınç, bunun nasıl olacağına ilginç bir örnek vermiş oldu.

Tıpkı, 2002’de AKP’nin tek başına iktidar olduğu günlerde dünya güzeli seçilen Türk kızının Gül ve Erdoğan tarafından tebrik edilmesi gibi.

Ve Emine Erdoğan’ın Arap ülkelerine yaptığı ziyaretlerde, Arap âleminde ciddî eleştiri ve tepkilere yol açan Türk dizilerinin kadın oyuncularını beraberinde götürüp prezante etmesi gibi.

Hassasiyetler işte böyle böyle aşınıyor.

Madalyonun bir yüzünde bunlar olurken, diğer yüzünde başörtüsü yasağının mağdurları, bu dönemde daha da ağırlaşan çile yükünü taşımaya devam ededursunlar... Kimin umurunda ki?

Bilhassa yeni kuşakların inanç yapısını, dünya görüşünü ve hayat tarzını şekillendirme mücadelesinde tesettürün ne kadar kilit bir kavram olduğu, bu tür gelişmelerle çok daha iyi anlaşılmakta.

Millî mücadelenin devam ettiği günlerde yazdırılan talimatlardan birinin “Tesettür kalkacak” maddesi olması; ipler ele geçirildikten sonra tesettürü hayatımızdan silmek için sistemli bir stratejinin uygulanması; dönemin güdümlü basın organlarında, ideal demokrasinin herkesi açık saçıklıkta eşitleyen plajlarda kurulduğunu iddia eden yazılar yayınlanması; danslı baloların kadınlara başörtülerini çıkarttırma mekânları olarak kullanılması; okullu genç kızların 19 Mayıs kıyafetleriyle müsteahcenliğe zorlanması, Said Nursî’nin Tesettür Risâlesi’ni yazdığı için mahkûm edilmesi, bu mücadelenin bazı önemli köşe taşları.

Bugün aynı mücadele, başörtüsü yasağını da, müsteahcenliği de, paralel bir paradoks oluşturacak şekilde yaygınlaştırma çabalarıyla sürüyor.

Tesettürün içini boşaltma süreci ise, çok daha tahripkâr sonuçlarıyla bu çabaları destekliyor...